

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ת.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אם עוד רכות בשנים
לפידון ישיב גאלחו
מכסה מקנתו;
ויקרא כה נא

מוסף רש"י

פירות לא עבדו
חליפין. כל דבר שאיט כלי
ואפילו שזה הדבה (ב"מ
חז"ל). ומשום לפי ששמו
נקט פירי (לעמון כח"ט).
באומר מעבשור. על
מנה כן וכך (לעמון ט"ז).
דינר רע. שאיט יולא כי
אם על ידי הדקק ולת דמי
לדבר של נחושט שאיט יולא
כלל (דע"א ד"ף).

מוסף תוספות

א. בחס' טו' כחב עבר
כענ' נקח תהרא תלמי
(כנ:) וקו'ת וא' עצמו
ב'תלי'ת' נ'ס'ת' ע'פ'
ש'ש'ת' וכו' י'ר'ש'ט'
ש'ש'ת' ח'ל'פ'ת' וכו'
ל'פ'ס' נ'ל' ת'כ'נ' ד'פ'ק' י'ד'
ש'ש'ת' וכו' י'ר'ש'ט'
ל'ט' ד'ת' ש'ש'ת' ב'ג'ל'
ל'י'ט'ת' כ'ת'ר'א' מ'ג'ל'
ד'ע'י'נ' ד'ת' וק'ר'ן י'ט'מ'
א'ש'נ' א'כ'נ' ד'צ'ר'ן י'ט'מ'
א'ל' ס'כ'כ'ת' ד'ת'ר'ת'ה' י'ט'מ'
ו'ה'א'ש' י'ד' כ'י'מ' ר'ב'
ו'כ'י' י'ת'נ'ן ו'ד' כ'י'מ' ר'ב'
א'ש' ת'ה'א'ש'ת' ו'ד'ת' כ'נ'
י'ד'ת' י'ד'ת' ר'ב' כ'ת'ר'ת'
ש'א'כ'ל' ש'ש'ל' א'ש'ת'ו' ר'ב'
כ'ת'ר'ת' כ'נ'ל' א'ש'ת'ו' מ'כ'ל'
ל'א'ר'ץ י'ש'ר'א'ל ד'פ'ר'ק' ת'ג'ל'
כ'ת'ר'ת' ש'ל'א' ו'ד'ת' כ'נ'
י'ד'ת'ת' ח'ל'ק' ד'ת' ח'י'ב'ת'
י'ד'ת'ת' ר'ב' כ'ת'ר'ת' כ'ת'ב'
ד'כ'ת'ת'ת'ה' ו'כ'נ'ל' מ'ג'ל' י'ד'

סלעים שלמים נתן לו חכה
לא שוין ה' סלעים לא קיים
הני תרתי גוויי דר

המנה, והאי ברייתא [ב]סתם לימחל, היינו דבעינן (שיש היינו [דינרן] של נחשת, והיו תבעה תחלה שאמרה לו (תן מיהו אם אינו רוצה להשלים

וזהו דמיון המציאות. גבי קידושין כסף כמציאות וזהו כסף איתריבי ככסף
 וזהו דמיון המציאות. גבי קידושין כסף כמציאות וזהו כסף איתריבי ככסף
 וזהו דמיון המציאות. גבי קידושין כסף כמציאות וזהו כסף איתריבי ככסף

בין דמיפרוק ביה איקווי נמי מקס
יה דכחי גאולמו ומקס מקמנו:
בין דלא קיין לא. וה"ק ואינו נקס
תבואה וכלים אלא אי"ב קץ דמי:
ספור: כסף וכו'. בתורת דמיס הוא
נקס בין שומעין עליו כסף בין שוה
אקס בתורת דמיס אקו ולא בתורת
ליקס שדרך לעשות חליפין בתבואה
כלים כלים שנחמד (רומ ד) שלף איש
ועלו ותבואה נמי דכחי (שס) כל
דמיס: ולרב נחמן דאמר. בתורת הכסב
יזיר לא בעדי חליפין אם נקס תבואה
ותורה חליפין כמו סודר לקנות בזה
האיל כל דבר מפרש ליה^א דכל נקס
ומעל השמא ליכא למימר תורת
תבואה וכלים היינו חליפין ואין איכא
ימור: אלא לעולם. שוה נקס
תבואה וכלים דקאמר דלית דכו
זוס פירוט: מקרבא כהנסינו.

אמר רב יוסף מנא אלא
לפריון בני מלית זה למ
עגל זה בחמש סלעים
בחמש סלעים לפריון
הכי דמי אלימא דלא
לאו אף על גב דשוו
לא לעולם דלא שו
עילוייה כי הא דרב כו
פריון הבן אמר ^ללדי
סלעים אמר רב אשי
כהנא גברא רבה הוא
ארישיה אבל כולי
בר רב אשי זבן סודרה
שוי עשרה ^לבתלים
התקדשי לי במנה
מקודשת וישלים מאי
מנה ויהב לה דינר כב
דמי ^לואמר רב הונא ^ל
כאומר מעכשיו דמי
במנה ודיה מונה וד
לחורא אפילו בדיר
זו הא מרסיפא במנה
לי במנה זו ונמצא מ
רע הרי זו מקודשת
מפרש רצה אחד מר
דאמר לה במנה זו ו
במנה סתם לא הו
סיפא לגלוי רישא
פירושין תנא סיפא

לא הוו קידושין רב אשי אמר מונה והולך שאני
אי ידיעה ביה הא סברה וקבלה לא צריכא דמי
חזי האי דינר רע היכי דמי אי דלא נפיק היינו
דחוק: אמר רבא אמר רב נחמן 'אמר לה התקדש'

בן כיון דק"מ ל' דמע"ל שמה מתנה ובעלים מכוחו חוזרין וזוכין בהם אבל היכא דמעיקרא נות נתניה של תורה דגוה"כ שיתן הפודה לכהן ה' סלעים. ה. והוא דרבי אצטריך לאשמעינן דינא לתור והאי דינא לתור. רשכ"א. ו. ודולא ע"מ שאנו לך מנה כאמר. שם.

יור, (ומה) [נראה] מילא פליג עם היא אריקמא דר' אליעזר כמו שנמשך לקמן [ב, א
ו'שילשין] ויהן על שוה מרעה, ופסולי אמה הנין כאילו בקלחיה אפרו מועיל, אבל אם
יש מקדשה, על דר' הירוש, שמוש כי מקדשה שהיה יכולה להוציא בראת, וממנו חליף
[קמן] ל' קדושה וקדוש ומה, ואולי חבבה אשה חלה אפרה לו אפרה לו אפרה לו חתקה לו
ינה מקדשה כדפרישנא לעיל כן היה רבי אליעזר. [וכן המוכן חסד לחיורו וכן] עברו
[עשה שם מוכר].

תפ שוה בסף דקין. הא דלמירין לקמן (דף יג.) ההוא גברא דקדים בנזילא וסדאורי יתיב רב שימי בר חייה וקא מעיין בה איזת בה שוה פרוטה אין אי לא לא לבאורה דומה דלא כרב יוסף: **במאי** ניהו חזיפין. אין עבד עברי נקנה בחליפין ולא קונה עצמו

בחיפיון דמה שהוא קוה"ה) בכסף נפקא
 לן מחליף קרא למכסך מקנתו לקמן
 (דף ד' :) אבל עמד כענין (קנה"ל)
 בחליפין "עדנתי" צ"י השולל (ועיין
 דף ע"ג:) גי' שקל וטומא' ושלד לא
 אמר לה קני האי וקנה נפקד ומשמע
 משום דהוא ליה כליו של מקנה לא
 עשה ולא כלום אבל בכליו של קוה
 קנתה מכסך חליפין משמע ולא
 במדות כסף וכך חליפין רבינו חננאל
 שם: **במא** אצטע"ה דרנתי ע"ה
 וזה לנשגא קמא מייתי ראיה:

רַב כְּהֵנָּה שֶׁקָּדְשׁוֹ מִסֻּדָּא בְּפִינֵי הַבֵּן
מִשְׁמַע הֵכָּה דְּרַב כְּהֵנָה הִיךְ
כֵּהֵן וְתִימָה דְּבִסְקָא אֵלֵּי עֹזְרִין (פְּסוּתִים
דְּרַב הוּא) מִשְׁמַע דָּלָה הִיךְ כֵּהֵן דְּקִאֲמֵר
אִי לֹא דְנִסְכִּי כִּסְתָמָא לֹא גִבְלֵי וְלֹא
דְּתִיב רַב כְּהֵנָה הוּא אִי נִמְי יִי"ל
דְּנִסְבִּיל אֲשֶׁמוּ הִיךְ לֹוֹק דְּלֵאשְׁכָּן
בְּפִקֵּי הָרִיעוּ (חֲזוּלִין דְּרַב) רַב
אֲשֶׁר הָיָה לְרַב כְּהֵנָה

אמר לה דתניא עגול זה
יון בני לא אמר כלום
לפריון בני טלית זו
בנו פדוי האי פדיון
שוי כל כמניה אלא
וביון דלא קייץ לא
ובנון דקביל בהן
א שכול סודרא מבי
לדידי חזי לי חמש
אמרן אלא כגון רב
א ומיבעי ליה סודרא
א לא כי הא דמר
מאמיה דרבה מקובי
אמר רבי אלעזר
מן לה דינר הרי זו
עמא כיון דאמר לה
דאמר לה על מנת
רב בי רב האומר ע"מ
תיבי ההתקשר לי
ד ורצה אחד מהן

חרון הרשות בידו 'הכא במאי עסקינן דאמר במנה
רישא במנה סתם דקא תני סיפא^א אמר לה התקדשי
חסר דינר או דינר של נחשת אינה מקודשת 'דינר
הקליף 'לא רישא וסיפא דאמר במנה זו ופרושי קא
לחזור אפי' כדינר האחרון הרשות בידו כיצד כגון
ישי נמי מסתברא דאי ס"ד רישא במנה סתם השתא
יושי במנה זו מיבעיא אי משום לה לא אידיא תנא
וא תאמר רישא במנה זו אבל במנה סתם הווי
מנה זו מכלל דרישא במנה סתם ואפילו הכי
ודעתה אכולהו האי דינר של נחשת הויכ דמי
יהי^ב ניהליה כליליא אי נמי דאשתכח ליה כיני
ר של נחשת אמר רב פפא כגון דנפיק על ידי
לי במנה והניח לה משכון עליה אינה מקודשת
מנה

[illegible]

זא א מ״י ק״ב מ״ל
 ערלדס פיל א וואל א
 (וואס) פיל א ט״ש פ״ד
 ק״ב פער ע״י
 גאב א מ״י פ״ל מ״ל
 כרמס הלול א מאג
 עשין קמד ט״שע י״ד
 סתן אס ספיק א
 נב א מ״י פ״ל סתלס
 ארומ סלס א
 ט״שע א״שע סתן נט
 ספיק א
 ד מ״י פ״ל אס סלס
 א ופ״י א״שע
 וואסלס סלס א מאג ע״י
 מח ט״שע א״שע ק״י נח
 ספיק א
 סא ז א מ״י פ״ל
 סתלס ארומ סלס
 א מאג עשין מח ט״שע
 א״שע ק״י נט ספיק א
 סב א מ״י פ״ל מ״ל
 ארומ סלס א
 סאג אס ט״שע א״שע ספיק

גליון הש"ס
גם' מבקש מקנתי בבקשה
היא נקנה. ע"ל יד ע"ב
חד"ה מוכר עלמא:

הנהרות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כילד דלמחר
לה במנה וז' יומא:
(ב) ד"ה במנה וכו' הקט'
דינר דהשתא:

הנחות הנרי"א

[א] נב' בנן רב בנא
הנבא רבא הוא. נ"ב
ידע לתחולי לכל כיצד לא
י' הא דמר בר רב אשי מ'.
כיה גיטת ברהי ודמ"ס
וממריש לעין שאין בו
משום אונא (ועמ"ס דניסו
ביו"ד מ' ש"ה ס"ק ה').
[ב] תוב' דיה' ומא' נ"ב
עב' בנני נקבה. נ"ב
וקוה עלמז:

תוס' ר"י הזקן

[illegible]

כמו פשוט של כסף ואיו
א בידם דמה בין חנאי זה
ה סתם אפילו מונה והולך

קדשת עד שהגיע בידה כל מדינתו וקדושתו לא ניתנה לה, בני זמני, שלא ראתה קבלי קדושתו. ואם האשה לה והוא ישרים המאמץ, וי תן לי החסך ובא ומשכו